

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARIS — EXCEDEUNT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

Anal.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

QUINTI POSTHOMERICA.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE

CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM

EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

Fridericus FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO,

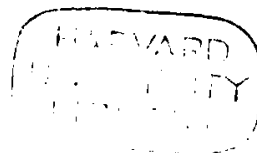
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

92

Gr 46, 156

1879, Nov. 18.
Pickering bequest.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus Hæsiopi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opusculis. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiiue somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmermann. ephemer. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριττήν. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόνεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριέσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' εἶπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεον δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHÆO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Ἀόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomericorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέλευθε	κελεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἶδν	εἶδν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυνανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀφραδίῃσι	ἐγχείρησι
v. 147. εἴθε·	Εἴετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγ', τὸν	βουπλήγ', θν	v. 529. Διήχον, ἡδὲ	Διήχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', θν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιούσα	κιούση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῖσιν· Ἐκπά- γλις δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῖσιν Ἐκπάγλις, ἡ σείο θεοῦδός ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἔτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δύσαν	δύσων
v. 254. θερμώδουσιν	θερμώδουσιν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὑκρύοντι	ὑκρίοντι (1)	v. 615. ἥδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 326. οἱ	ὧς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπλ.» Qua admissa mutatione τῇ esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δοπλ) defendit.

(2) Lehrsius vult μιν. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην.»

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθην		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II.	v. 6. σκοπίασκον		σκοπίαζον		v. 452. αὐτὴ συν φήμῃ		αὐτὴ κεν φήμῃ
	v. 30. πῶ		που			et μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὄρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἢ μὲν		ἡμὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελεν, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνον		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάφησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		ὁγ'
	v. 169. ὀχέεσφι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. θν		τὸν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν· οἱ		πάν· τοῖ		v. 661. θοῇν		θεῶν
	v. 200. ἔσαν et ἀγυῖα		ἴσαν et ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' et πάρος		θεινόμεν' et πυρὸς		v. 714. εὐ πνείοντες		εὐπνείοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱγ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γάρ		δὲ		L. IV.	v. 6. σχεδὸν	πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὐθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἡ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνον		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὐτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρη (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένον		v. 93. ἥδεται		ἔλδεται (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἢ μὲν et ἢ δ'		ἡμὲν et ἡδ'		v. 168. ἔσσυτο		ἵστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοῖ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρους		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' et ὀπίσατο		οὐ γὰρ et ὀπίσατο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Πηλιάδες		μὲν ἄρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὥϊζε		ἦϊξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγύς
L. III.	v. 28. δ' ἔθηκε		δὲ θῆκε		v. 384. ἤλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἥκαχες		ἥκαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τετρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲχ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἔτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἀχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρους εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιε		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἥριπε γαίης		ἥριπε, βαιὸν		v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης		ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V.	v. 14. ἀμφιτέτυχτο	ἀμφετέτυχτο
	v. 210. πόλιν et εἰρύσαντες		πτόλιν et εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		Θανάτου
	v. 222. τε		ῥὰ θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἵσμῖναι·
	v. 225. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιόωσ'		μειδιόων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάασκεν		v. 126. νύ κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαι		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνείοντα		ἀμπνείοντα		v. 134. Ἰδομένη· αὐτὸν,		Ἰδομένηα κλυτὸν,
	v. 379. οἱ		οἱγ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὔτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδ'		ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδ'
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὐτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse conieicimus.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice h. serit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsio κῆδεται in mentem venit. Mox 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsio αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήματα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκει	v. 258. ἀλλοθεν	ἀλλυδὺς
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖθ'	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἑωλεπεν	έωλεπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιώνντο	μητιώννται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κᾶτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἑλπη	ἔτ' ἑλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βα τότε
v. 399. ἐπεί	ὅτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦπαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀτδης
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιβήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησαν	Μόνηνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ διαν	ὀδυρομένων εἰ διαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδίαθεν	ἐβδίαθεν	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄρα με	ὄρρ' ἐμέ	v. 57. ἔξεεν	ἔβρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεᾶν,	v. 137. φάραγας	φάραγας
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάραιθε	τοπάραιθε
v. 619. περὶ δινῆσαντο	περινηῆσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βρόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίζον	ἀπὸ σκοπιάζον	v. 290. οὔνεκ'	εἴνεκ'
v. 126. ἥμενοι	ἡμεροὶ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόθοιο	πολυβρόθοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσόιο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρίδεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάραιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spritznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν εἰ κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐπὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐπὶ πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέπρασεν	ἡ βα θεοῖσιν ἐπεπράσατ'
v. 640. κῦσεν	κύσσειν	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 650. φήσασκεν ἐπὶ ἔμμεν,	φαίης κεν ἐπὶ εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελλεν ἐπὶ ἰκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος ἐπὶ ἵκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἀρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·	ὑποβρωθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μψιδίη	μψιδίη	v. 409. ἤρουντ'	εἰρουντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δὴ	δὲ	v. 467. ἀμρίς ἔχρισαν	ἀμοῖ ἐ χρίσαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno inventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	ἐπὶ ἀλευομένων	μέγ' ἀλευομένων
v. 315. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἐτι	ἐπὶ
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 42. τοι ἐπὶ κάκεινῳ	κεν ἐπὶ καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 54. ὥμοις	ὥμους
v. 337. Τρῶας ἐπὶ ἄλλους	Τρωσὶν ἐπὶ ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντας·	v. 66. ὥς που	ὥς ἢ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἢ δ' ὥστε δι' ἀζαλέης φυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἢ δ' ὥς—	— χέει, ἢ ὥς δτ' ἀν' ἀζαλέην φυλόχον πύρ Αἰθόμενον βρομέει, ἢ ὥς—
v. 377. ἀρα	ἀραρ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 81. Ὑῖλλον, εὐγλώχινι	Ὑῖλλον, εὐγλώχινι
v. 381. νερέεσσι	νιράδεσσι	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 438. κραδίη	κραδίη	v. 131. πονέουσιν	περ εὐῶσαν (4)
v. 459. πάντας ἐπὶ ἐπεί	παντ' ἐπὶ ἐπειή	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπῆρσθα,
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 139. καὶ μιν αἶε σπαίρουσαν	καὶ ρά μιν ἀσπαίρουσαν (5)
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 88. μούνος	μούνον	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο, μέγας	ὥς ἐτεὸν, κενέδαστο μέλας
v. 114. παρανήε	παρενήε	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίης
v. 132. μίη	μίη	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 134. ἔγχεϊ	ἔγχεσι		
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὖθις	αἶεν		
v. 241. ἐτέρωθι	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορὶ		
v. 260. ἤερα	omissum,		
ἐπὶ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρωσὶν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίμνωτο, fortasse ἐσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἐβρίσε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγρίαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepinus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, eaque, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εὐῶσαν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 277. νοῦσιν, καὶ
 v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ-
 σπετα
 v. 357. ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα-
 νίας·
 v. 379. προπάροιθεν
 v. 398. με ἀσπετον
 v. 405. ἐδάμασσα
 v. 406. οὐ γούωσα
 εἰ τόσον, ὅσον
 v. 408. καίνη
 v. 409 εἰ 410. ἡδὲ
 v. 413. κώκυσεν,
 v. 428. ὄφελόν ποτε
 v. 431. ἡώς·
 v. 435. εὐπέπλους
 v. 459. μακρὸν περὶ καυέ-
 σκον.
 v. 465. βοήσατο
 L. XI. v. 6. ἡδὲ
 v. 9. ἱκελοι
 v. 23. δὴ
 v. 25. ἀνή
 v. 56. ἐς δορί
 v. 59. ἄμα πέπτατο
 v. 63. αἰνὸν
 v. 66. ἐπὶ
 v. 103. τῷ
 v. 123. ὑπαὶ
 v. 136. ῥοῆς
 v. 161. δ' ἀρ' λαίνετο
 v. 173. ἐσσυμένως
 v. 194. λείπεν εἰ κραταιήν
 v. 195. ἔμπεφυϊαν
 εἰ ἐυγνάμκτοισι χα-
 λινούς,
 v. 208. οὐς, ἄμοτον
 v. 209. κύψεν ὑπὸ
 v. 219. ἀγε θέσθ'
 v. 249. ἀπρωτίοπτον ὁμίχλην·
 v. 251. εἰοντο
 v. 284. ἐπ'
 v. 286. μετ'
 v. 324. αὐτευν.
 v. 360. ἐντύναντο
 v. 361. μίη—ἀρμη.
 v. 365. τοῖαι Ἀργείων
 v. 367. ἀρηράμεναι
 v. 372. βελέμεναι,
 v. 379. βρόμος εἰ δ'
 v. 432. πόλῃος, ἐὼν
 v. 450. ἐπιβήσατο
 v. 472. συνηλοῖωτο
 v. 495. καὶ
 L. XII. v. 30. πάντα
 v. 31. ἐν κλισίῃς
 v. 43. ἄμα
 v. 53. οὐ γάρ
 v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν
 v. 65. σφιν
 v. 76. πολλὰ

IN EDITIONE NOSTRA :

- νοῦσιν τε καὶ
 μεγάροιςιν ἀάσπετα
 ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
 τοπάροιθεν
 μ' ἀάσπετον
 ἔδαμ' αἶσα
 οὔτι γούωσα
 τόσον, ὅσον ἀρ'
 καῖνον
 αἰ δὲ
 κώκυς·
 ὄφελον τότε
 αἰών·
 εὐπέπλους
 μόρον περικωκύεσκον.
 γόησατο
 οἱ δὲ
 εἰκελοι
 δὴ
 ἀνίης
 ἀορι
 ἄμ' ἀπέπτατο
 αἰνοῦ
 τότε
 τοῦ
 ὑπὸ
 ῥοῆς
 δ' λαίνετο
 ἐσσυμένους
 λῖπεν εἰ κραμαστήν,
 ἐκπεφυϊαν
 ἐυγνάμκτοιο χαλινού,
 οὐς τ' ἄμοτον
 τύψεν ὑπὸ
 ἀζεσθ'
 ἀπρωτίοπτος ὁμίχλην·
 εἰοντο
 ἀρ'
 μέγ'
 αὐτευν.
 ἐντύνοντο
 μίη—ἀρμη.
 τοῖαι ἀρ' Ἀργείων
 ἀρηράμενοι
 βοείαις,
 βρόμος εἰ δ'
 πόλῃος ἐῆς, (1)
 ἐπεβήσατο
 συνηλοήητο
 σὺν
 πάντες
 ἀς κλισίας
 ἀνά
 οὐχί
 ἄλλα Ζηνός μὲν
 σφισι
 πάντα

IN TYCHSENII EDITIONE :

- v. 99. κάρτεος
 v. 103. ἡ Διδς
 v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,
 v. 111. ἐνδοθι
 v. 124. ἐς
 v. 127. δεύοντο
 v. 135. θυρυόντι
 v. 164. ἐπὶ
 v. 176. ὑπεσπαράγησε
 v. 186. οὔδεος
 v. 188. περὶ
 v. 198. ἐν
 v. 209. ἡμέας
 v. 212. γαίῃ ἀπειρεσίῃ·
 εἰ ἀμμιν
 v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,
 v. 224. τι
 v. 236. μέμνετε
 v. 257. τοι
 v. 258. πολέμου
 v. 260. αὐ
 v. 275. Νέστωρ
 v. 277. τις
 v. 284. μιν
 v. 301. δ' ὅπ' Ἀρηί
 v. 313. οὔρει οὔτε
 v. 315. δ' ὁ
 v. 323. Ἀντίμαχος
 v. 331. ἡ μὲν
 v. 333. αὐ
 v. 343. ἔργω εἰ ἀνακτας
 v. 394. γινῶναι
 v. 410. εἶδεν
 v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ
 v. 430. περιστενάχουσι
 v. 445. τῷ
 v. 453. κικλήσκουσιν,
 v. 461. ἔξαν
 v. 467. ἐνθα
 v. 476. δς
 v. 484. καὶ ἐπὶ
 v. 488. ἀππαδίῃ
 v. 495. λυγρὸν
 v. 496. ἐπὶ
 v. 515. ἀχλὺς ἀρ' ἀμπεκάλυψε
 v. 528. ἦεν,
 v. 544. ἀρα
 v. 545. χαίρετε
 v. 559. ποῦ
 v. 564. οὔνεκά σφιν μέγα
 v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα
 v. 383. ἀχθυμένη
 v. 585. φόνου· εἰ σφίσι
 L. XIII. v. 4. περὶ
 v. 19. φρένα
 v. 36. ἀτρεκέως
 v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν
 v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι
 v. 68. ἀτρομοι
 v. 70. ἀνίαχοι
 v. 73. ἐπιθρίσουσι

IN EDITIONE NOSTRA :

- θάρσεος
 ἐκ Διδς
 ἔθος αἰκῶ λιποῦσα
 ἀγχόθι
 ἀν'
 δεύοντ' ἐκ
 ὀκρίοντι
 ποτὶ
 ἐπεσπαράγησε
 οὔρεος
 ἀμω'
 ἐκ
 ὑμέας
 γαίῃ ἀπειρεσίῃ·
 ὕμμιν
 κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
 κε
 μέμνειν
 που
 πολέμοιο
 αὐθ'
 Νέστορ
 τοι
 τὸν
 καὶ ὅπ' Ἀρεῖ
 οὔρει τ' οὔτε
 δὲ
 Ἀμφιλοχος
 ἡμὲν
 αὐ
 ἔργον εἰ ἀνακτες
 γινώμεναι
 εἶδεται
 θεά· γλαυκαὶ δ' ἀρ'
 περιστενάχοντο
 τοὶ
 ἐπικλείουσιν,
 ἔξον
 ἐν δὲ
 ὅγ'
 ἢ ἐπὶ
 ἐν κραδίῃ (2)
 λυγρῷ
 περὶ
 ἀχλὺς ἀμπεκάλυψε
 αἰὲν,
 ἄμα
 χαίρετ' ἀρ'
 γάρ
 οὔνεκ' ἀρα σφίσι
 οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
 ἐσσομένη
 φόνω· εἰ μέγα
 παρὰ
 φρένας
 ἀτρεμέως
 ἐξανέδυσεν ἰδῶν
 ἄλλος ἐπ' ἄλλω.
 ἀδρομοι
 αὐίαχοι
 ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Koechlyus fortasse scribendum existi-
 mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἄμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνόν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἔθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἢ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἔ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἢ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἄρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἢγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔρριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεῖ
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμόν
v. 198. ἀπηέζηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυτο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρύζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεύσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μέν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἄμ'
βλεφάροισιν ἡλείβετο
συνέχοντο
ἀρήϊον
ἐπηέζηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' ἰαίνεται
βλεφάροισιν ἔχυντο
χεύμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

ΤΥΡΗΙΟΔΟΡΟΝ e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturiis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

ΤΖΕΤΖΕΣ e Bekkeri recensione prodiit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus.

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρμας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνός ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspici-movetur, duo hemistichia inter αἰνός et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωρμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρμας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbable, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΜΥΣΑΕΙ

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλύοντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἀγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἶθρον ἀγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστολὸν ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτήν
15 λύχνου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι ἓνα ζυνέηκεν δίστον,
ἥϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἵκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρώ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθιμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δόματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρώ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίε θαλάσση,
ἅλῃ Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμιον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἐρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλείνει πυριπνεύοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτή,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθερεῖ,
πανσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλιστεφῶν σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Heruserant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Heros nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cœtum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane sinem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Heros in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminæ;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἀπ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνὴ τις ἐμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόντος ἐνὶ περυγέσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκείνοι,
αἰὲν ἡμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσων ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἡρῶ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσето κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεις Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενάινεν ἔχειν ἡμοδέμνιον Ἡρῶ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὅμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἑδρακον ἄστῃ,
75 ἥχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαΐων·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νέην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὔρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρῶ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τετὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυthereia, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἶνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες χρυσοῖσι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμείς ἀδόκητον δίστοϊς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέζετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὄρμῃ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἄμωμήτοιο γυναικὸς
δξύτερον μερόπεςσι πέλει πετρώντος δίστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολαίων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβες δ' εἶδος ἄριστον, ἔρωις δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cyprio :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exorients luna.
Summi autem nivææ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceres ,
Herus in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiaæ fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur , bene-fundatam quacunq; per ædem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni al-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.

Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἴστατο κούρης.
 Λοῦζα δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐησιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἱμερόεσσιν ἔην ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὡς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν δμῖχλην·
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῖθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνῇν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 ἄλῃν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλείεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἰοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοῖτα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐοδμον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἷστρον·
 135 Κύπρι φίλῃ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 Ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίῃ, ἣ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἣ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτῶν
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέειπε Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπολεῦε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλείεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἤγρευσεν εἰς βελέεσσι κυχίσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρῥαπτις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ!
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amata sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his? alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mer-
 curius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόχοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 100 Παρθενική δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθριώσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμρ' ὅμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τὰδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 105 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 Ἦδη καὶ γλυκύτικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης Ἥρῃ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσπρόων ἀπαλόχροον αὐγένα κούρης.
 Ὅψε δὲ Λειάδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἐρευθὸς ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἷ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγασ· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἔων καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὼν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁίοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπέυχθεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὥς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μῖμνεν,
 οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμόν σε λήληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἥρῳ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὃ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχλους
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν δηλῆικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἥῳ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχῇ.
 Ὡς φαιμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμέμεφετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβωλημένος ὁξείῃ κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδομάτῳ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε γραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψε δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περὶ σῶ,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεῖν μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡχέηντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic satus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamaram suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavam emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes obtectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-ondas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
 Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλάσποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἔκαθεν γάρ
 ἀντία σείο πόλῃος ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.
 210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχρον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
 ἔσσομαι δλκὰς Ἐρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχρον.
 Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄφομαι οὔτε Βούτην,
 οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον δλκὸν Ἀμάξης·
 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
 Ἀλλὰ, φίλῃ, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
 μή μιν ἀποσδέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δλέσσω,
 λύχρον, ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὔστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 καὶ νυχτὴν φιλότῃ καὶ ἀγγελίῃ ὑμεναίων
 λύχρου μαρτυρίῃ ἐπιστάσαντο φυλάξειν,
 ἥ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
 ἥ μὲν ἔδον ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὄρφνην ἀνὰ νύκτα
 μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
 κλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
 230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
 πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνῃ.
 Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλῃ
 ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 235 ἀγγελίῃ ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
 μαρτυρίῃ λύχρῳ πολυκλαύστοιο δοκεῖων,
 εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλῃ
 Ἡρῶ, λύχρον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχρου,
 240 θυμὸν Ἐρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου·
 λύχρῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσῃ
 μαινομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
 ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἶρας
 τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]
 245 Δεινὸς Ἐρως, καὶ πόντος ἀμελιχὸς ἀλλὰ θαλάσ-
 ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυστον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς φιλότῃ· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης
 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγγε καρήνῃ,
 ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.
 Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατεναντία λύχρου,
 255 αὐτὸς ἔων ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυσ.
 Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασσφόρος ὑφ' ὀπί πύργου,
 λευγαλὲς αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
 φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
 πολλὰ καμῶν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.
 260 Καί μιν ἔδον ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
 e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
 e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
 sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
 Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
 non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
 Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
 Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
 ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
 lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
 Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
 nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
 lychni testimoniis pacti-sunt servare
 illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
 transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
 a-se inviti separati-sunt necessitate,
 ea quidem suam ad turrin, hic autem, tenebrosam per
 noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
 natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
 Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
 tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
 tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
 viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
 sed is multifremi apud littora maris
 nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
 signum lychni lugubris observans
 lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
 Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
 Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
 animum Amor ussit festinantis Leandri;
 lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
 insanarum undarum multisonum fremitum audiens
 tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
 talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
 est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
 Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?
 ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
 et dominetur ponto et nostris doloribus?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
 ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
 littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
 Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
 ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
 perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
 veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
 multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
 Et ipsum suam ad turrin deduxit; ante fores vero
 sponsam anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἔπι παρθενεῦνος,
 καὶ χροᾶ πάντα καθήρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 295 εὐόδῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἔμοις παρακάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μήτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυthereῆς.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οὔ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶν·
 οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὕμεναιον αἶισε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμήλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὕμεναιῶν.
 Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἦώς
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὕμεναιῶν.
 (285) Ἡρῶ δ' ἔλκεσίπεπλος, εὐὸς λήθουσα τοκῆς,
 παρθένος ἡματίῃ, νυχίῃ γυνή· Ἀμφότεροι δὲ
 πολλάκις ἡρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡώ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυthereῇ.
 (290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὕμεναιῶν·
 ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπῆλυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀσθήρικτα θεμειλιά θ' ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴται,
 λαίλαπι μαστιζόντες ὄλην ἄλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερόθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὕμεναιῶν,
 μαινομένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἄπιστος· ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῶ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεῖοντες αἴται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴται,
 (310) ἄθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμενος ἐλπίδι νύμφης
 δυσχελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremitis maris :
 agetum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatius adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 Invicem fruebantur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare: vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
 magnanime Leander: nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aquæ;
 ætheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνευεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτως ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὀρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὀρμῇ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμαίων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρβρε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσθεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἱσαθρήσειεν ἀλώμενον θν παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ἐπ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιθάτου πέσε πύργου.
340 Κὰδ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῃ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus ingurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Attidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosius potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilatatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam disrumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima pernicie.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀστυς, ἡ, Aslæ urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀστυδοῦ); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμνη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitata, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyæ admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὤτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ infixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Jupiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymnæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὐς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum discrete profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, de amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὐς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμνη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὤτος, ὁ, Saturni filius, Jupiter, 137.
Κυβέρις, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Veneris; Κυπρίδιον ἔορτα, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ἥρωτες, consuetudo Veneris, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαιμόνιον, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λεάνδρος et Λειάνδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctasque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertit̃r nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Ἀετάνδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Ἀεάνδρος.

Αἶθανος, δ, Syriae mons, cujus accolae Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μελανίων, ὠνος, δ, Milanio, Atalantae maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αῖων, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatū preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicae, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiae incolae frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

Χ.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, δ, Orion stella, 214.